

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

دانشکده بهداشت

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته مدیریت خدمات بهداشتی درمانی

عنوان :

مقایسه سطح فرهنگ ایمنی بیمار از دیدگاه پرستاران بخش جراحی در بیمارستان های آموزشی و

غیر آموزشی شهر تهران در سال ۱۳۹۲

استاد راهنما :

دکتر سعید آصف زاده

استاد مشاور :

دکتر احمد نیک پی

دکتر لطیف گچکار

نگارش :

سارا دولت آبادی

شهریور ماه ۹۳

چکیده:

مقایسه سطح فرهنگ ایمنی بیمار از دیدگاه پرستاران بخش جراحی در بیمارستان های آموزشی و غیر آموزشی شهر تهران در سال ۱۳۹۲

زمینه: به منظور ایجاد یک فرهنگ ایمنی در سازمان بهداشت و درمان، قدم اول ارزیابی فرهنگ جاری است. ارزیابی فرهنگ بیمارستان مبنایی ارائه می دهد تا هم اصلاحات و تغییرات لازم را شناسایی کنیم و هم جایی که نیازمند به اصلاحات و تغییرات است را ببینیم.

هدف: این مطالعه با هدف مقایسه سطح فرهنگ ایمنی بیمار در بخش جراحی بیمارستان های آموزشی و غیر آموزشی اجرا گردید.

روش: این پژوهش کاربردی و از نوع توصیفی-تحلیلی بوده و به کمک پرسشنامه HSOPSC انجام یافته است. حجم نمونه بر اساس فرمول حجم نمونه و با فرض اطمینان ۹۵ درصد، توان ۸۰ درصد و خطای ۱۰ درصد برابر ۳۰۰ پرستار محاسبه گردید. اطلاعات پرسشنامه توسط پرستاران بخش جراحی در ۵ بیمارستان آموزشی و ۵ بیمارستان غیر آموزشی شهر تهران تکمیل یافته است. به منظور تحلیل اطلاعات از نرم افزار SPSS 17 استفاده شد.

یافته ها: سطح فرهنگ ایمنی بیمار در بیمارستان های آموزشی مورد مطالعه برابر با $15/1 \pm 57/1$ درصد و در بیمارستان های غیر آموزشی مورد مطالعه برابر با $16/1 \pm 62/2$ درصد بود. بالاترین درصد پاسخ های مثبت در بیمارستان های آموزشی مربوط به بعد یادگیری سازمانی-بهبود مداوم ($17/3 \pm 81/2$ درصد) و در بیمارستان های غیر آموزشی مربوط به بعد کار تیمی مابین واحدهای سازمان ($8/9 \pm 80$ درصد) و کمترین درصد پاسخ های مثبت در بیمارستان های آموزشی مربوط به بعد مسائل کاری مربوط به کارکنان ($35/7 \pm 28/2$ درصد) و کمترین درصد پاسخ های مثبت در بیمارستان های غیر آموزشی نیز مربوط به بعد مسائل کاری مربوط به کارکنان ($35/7 \pm 40/5$ درصد) بود. نتایج آزمون های آماری نشان داد اختلاف دو نوع بیمارستان (آموزشی و غیر آموزشی) از نظر تعداد حوادث گزارش شده معنا دار بود ($p < 0/001$ - آزمون مربعک). اختلاف دو نوع بیمارستان آموزشی و غیر آموزشی فقط در کار تیمی بین واحد سازمانی معنا دار بود ($P < 0/03$ - آزمون تی مستقل). البته در بعد درک کلی از ایمنی موجود نیز اختلاف بیمارستان ها نزدیک به معنا دار شدن ($P = 0/059$ - آزمون تی مستقل) بود. اختلاف دو نوع بیمارستان آموزشی و غیر آموزشی به لحاظ سطح کلی فرهنگ ایمنی بیمار نیز معنا دار نبود ($P = 0/6$ - آزمون تی مستقل).

نتیجه گیری: هرچند در مجموع سطح کلی فرهنگ ایمنی بیمار در بیمارستان های آموزشی و غیر آموزشی مورد مطالعه در وضعیت قابل قبولی قرار داشت، بعد مسائل کاری مربوط به کارکنان هم در بیمارستان های آموزشی و هم در بیمارستان های غیر آموزشی مورد مطالعه وضعیت مطلوبی نداشته و درخور توجه می باشد. رعایت استانداردهای نیروی انسانی در کادر پرستاری بیمارستان ها می تواند سبب بهبود این بعد و نهایتاً بهبود و ارتقای سطح فرهنگ ایمنی بیمار گردد.

کلید واژه ها: فرهنگ ایمنی بیمار، بیمارستان آموزشی، بیمارستان غیر آموزشی